

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18262/2022
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Веселиновић, адвокат из ..., против туженог „Глогоњ Аргар“ д.о.о. Нови Сад, са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 169/22 од 26.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 169/22 од 26.05.2022, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 169/22 од 26.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 169/22 од 26.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 1449/20 од 30.09.2021. године, исправљена решењем истог суда П 1449/20 од 12.11.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев, утврђено да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на непокретности - њиви 2. класе, површине 80а и 92м2, постојећој на кат.парц. .. КО ..., уписаној у ЛН број .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 153.725,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостпеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа, утврђено је да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на спорној непокретности, коју несметано користи и држи као савестан држалац, сам и преко свог правног претходника, у периоду дужем од 20 година. Тужилац је оправдано веровао да је његов правни претходник - отац био власник предметне непокретности коју је у поступку арондације пољопривредног земљишта 1963. године добио у замену за одузету парцелу, са обавезом Општине Панчево и Катастарске управе у Панчеву да по правноснажности решења спороведу промене уписа власништва на парцелама у јавним књигама. Отац тужиоца је био у мирном поседу добијене парцеле, исту је држао и обрађивао све до своје смрти 1998. године, након чега је тужилац наставио да је несметано користи и обрађује, верујући да је обрађује као своју, све до доношења решења о наслеђивању 14.08.2003. године, када је сазнао да је у јавним књигама тужени уписан као власник предметне непокретности, односно да није по извршеној арондацији спроведена промена уписа власништва у корист његовог оца. Тужени, није доказао несавесност тужиоца нити његовог правног претходника, тим пре што није пружио доказе да је предузео било коју радњу према тужиоцу или његовом оцу за предају у посед или заштиту државине на спорној парцели.

Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то по оцени Врховног суда у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Из одлуке коју је тужени доставио уз ревизију не произлази закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.11.2020. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 800.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић